

T.B.M.M.
CUMHURİYET HALK PARTİSİ
Grup Başkanlığı
Tarih : 02.10.2026
Sayı : 1075

10/4576

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Türkiye’de öğretmenlerin görev yaptıkları okul ve kurumlarda maruz kaldıkları mobbing, psikolojik baskı, fiziksel şiddet, idari yıldırma, keyfî görevlendirme, sürgün niteliği taşıyan yer değişiklikleri, barınma, ulaşım, güvenlik, yalnızlaştırma, şikâyet mekanizmalarının etkisizliği ve misilleme korkusu gibi sorunların tüm yönleriyle araştırılması; öğretmenlerin yaşam hakkını, çalışma güvenliğini, psikososyal bütünlüğünü ve mesleki onurunu koruyacak bağımsız, güvenli, anonim, etkili ve sonuç alıcı başvuru-denetim mekanizmalarının oluşturulması amacıyla Anayasa’nın 98’inci ve Türkiye Büyük Millet Meclisi İçtüzüğü’nün 104 ve 105’inci maddeleri uyarınca bir Meclis Araştırma Komisyonu kurulmasını arz ve teklif ederim.

Op. Dr. Ali KARAÖBA

Uşak Milletvekili

Elçin Şahin
Zahide Nur Sarıoğlu
Elçin Şahin M.

GEREKÇE

Öğretmenlerimizin yaşam hakkı, çalışma güvenliği, mesleki onuru ve psikososyal bütünlüğü; yalnızca bireysel bir çalışma hukuku meselesi değil, doğrudan kamusal eğitim sisteminin niteliğini belirleyen ve ülkemizin geleceğini doğrudan etkileyen temel bir devlet sorumluluğudur. Öğretmenini koruyamayan, şikâyetlerini ciddiyetle değerlendiremeyen, okul yöneticilerinin baskı ve kötü muamele iddialarını zamanında soruşturamayan bir eğitim sistemi; ne öğrenciler için güvenli bir öğrenme ortamı kurabilir ne de eğitimde kalite iddiasını sürdürebilir. Buna rağmen son yıllarda öğretmenlerin maruz kaldığı idari baskı, mobbing, şiddet, yalnızlaştırma, sürgün niteliğinde görevlendirme, barınma ve ulaşım sorunları ile koruma mekanizmalarının yetersizliği giderek daha görünür hâle gelmiştir. Sendikaların 2025 yılı değerlendirmelerinde de okulların yalnızca fiziksel olarak değil, sosyal ve psikolojik olarak da güvensiz hâle geldiği; okullarda artan şiddet olayları karşısında etkili bir koruma mekanizmasının işletilmediği ifade edilmektedir.

Ağrı'nın Hamur ilçesinde görev yapan 24 yaşındaki anasınıfı öğretmeni Irmak Ayşe Koparan'ın evinde ölü bulunması, bu yapısal sorunları bir kez daha bütün çıplaklığıyla ortaya çıkarmıştır. Basına yansıyan haberlere göre olayla ilgili adli soruşturma başlatılmış; genç öğretmenin görev yaptığı okulda okul müdürü tarafından şiddete maruz kaldığına ilişkin iddialar da kamuoyuna taşınmıştır. Bazı haberlerde, öğretmenin meslektaşlarının bu yönde beyanda bulunduğu ve olayın yalnızca bir ölüm vakası olarak değil, öncesindeki idari baskı ve ihmal zinciriyle birlikte değerlendirilmesi gerektiği vurgulanmaktadır. Bu tablo, öğretmenlerin yalnızca öğrenciler ya da üçüncü kişilerden değil, bazen doğrudan kurum içi hiyerarşik ilişkilerden kaynaklanan risklerle karşı karşıya kaldığını göstermektedir.

Olayın ardından kamuoyuna yansıyan iddialar, daha da ciddi bir kurumsal çerçeveye işaret etmektedir. Sendika açıklamalarına ve haber metinlerine göre Irmak Ayşe Koparan, görev yaptığı bölgede yaşadığı barınma, ulaşım ve güvenlik sorunları nedeniyle yer değişikliği talebiyle başvurularda bulunmuş; ancak bu talepler karşılıksız bırakılmıştır. Yine aynı iddialara göre, okul yöneticisiyle yaşanan bir tartışma sonrasında hızlı bir soruşturma öğretmen hakkında işletilmiş, öğretmen ise daha ağır koşullara sahip bir görev yerine dönmek zorunda bırakılmıştır. Eğer bu iddialar doğruysa, burada yalnızca bireysel bir trajedi değil; öğretmenin korunması gereken bir süreçte tam tersine daha kırılgan hâle getirildiği bir kamu yönetimi zaafı söz konusudur.

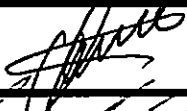
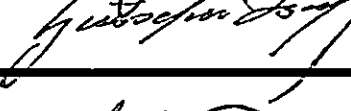
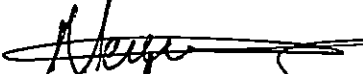
Meselenin en ağır boyutlarından biri de, öğretmenlerin şikâyet mekanizmalarına güven duyamamasıdır. Millî Eğitim Bakanlığı'nın kendi web sitesindeki SSS sayfasında, başvuruların büyük ölçüde Bilgi Edinme ve CİMER üzerinden yürütüldüğü; ihbar başvurularında kimlik ve iletişim bilgilerinin gizlenebildiği, ancak şikâyet başvurularında bu bilgilerin gizlenemediği açıkça belirtilmektedir. Bu durum, özellikle amir durumundaki okul yöneticileri hakkında başvuru yapmak isteyen öğretmenler bakımından misilleme, dışlanma, hedef gösterilme ve daha ağır mobbing riski doğurabilecek ciddi bir caydırıcı unsur taşımaktadır. Bir öğretmenin kendisini yöneten kişiyi şikâyet ederken kimliğinin korunamayacağını bilmesi, başvuru hakkını fiilen zayıflatan ve sessizliği teşvik eden bir yapı yaratmaktadır.

Sorun yalnızca bir okul, bir ilçe ya da tek bir trajik olay değildir. Öğretmenlerin görev yaptıkları yerlerde şiddet görmesi, mobbinge uğraması, idari baskı nedeniyle yalnızlaşması, başvurularının ciddiye alınmaması, uzak ve dezavantajlı bölgelerde insanca barınma ve ulaşım koşullarına erişememesi, genç öğretmenlerin psikososyal açıdan desteklenmemesi ve okul yöneticilerinin hesap verebilirliğinin zayıf kalması; eğitim sisteminin bütününe ilgilendiren yapısal bir krize işaret etmektedir. Bu kriz araştırılmadan, hangi illerde ne tür şikâyetlerin yoğunlaştığı, hangi başvuruların işleme alınmadığı, kaç öğretmenin mobbing, şiddet, tehdit, yalnızlaştırma, intihar riski ya da şüpheli ölüm başlıklarıyla sisteme yansıdığı ve yöneticilere dair hangi yaptırımların uygulandığı bilinmeden kalıcı bir çözüm üretmek mümkün değildir. Eğitim emekçilerinin can güvenliğini, ruh sağlığını ve mesleki onurunu merkeze almayan hiçbir reform söylemi inandırıcı olamaz.

Bu nedenlerle; Türkiye'de öğretmenlerin görev yaptıkları okul ve kurumlarda maruz kaldıkları mobbing, psikolojik baskı, fiziksel şiddet, idari yıldırma, keyfi görevlendirme, sürgün niteliği taşıyan yer değişiklikleri, barınma ve ulaşım sorunları, yalnızlaştırma, şikâyet mekanizmalarının etkisizliği ve misilleme korkusu gibi sorunların bütün yönleriyle araştırılması; öğretmenlerin şüpheli ölüm, intihar, şiddet, tehdit ve ağır psikososyal yıkım vakaları bakımından karşı karşıya kaldığı risklerin gerçek boyutunun ortaya konulması; Millî Eğitim Bakanlığı, İçişleri Bakanlığı, Adalet Bakanlığı, Aile ve Sosyal Hizmetler Bakanlığı, sendikalar, eğitim bilimciler, psikologlar, hukukçular ve öğretmen temsilcileri arasında etkili bir koordinasyon modeli oluşturulması; okul yöneticilerinin mobbing ve kötü muamele iddiaları bakımından denetim ve yaptırım mekanizmalarının incelenmesi; CİMER ve diğer başvuru yollarının öğretmenler açısından güvenli, anonim, bağımsız ve sonuç alıcı bir yapıya kavuşturulması; dezavantajlı bölgelerde görev yapan

öğretmenlerin barınma, ulaşım, güvenlik ve psikososyal destek ihtiyaçlarının kurumsal güvenceye bağlanması; öğretmenlerin yaşam hakkını, çalışma güvenliğini ve insan onurunu koruyacak bağlayıcı ve uygulanabilir çözüm önerilerinin geliştirilmesi amacıyla Anayasa'nın 98'inci ve Türkiye Büyük Millet Meclisi İçtüzüğü'nün 104 ve 105'inci maddeleri uyarınca bir Meclis Araştırma Komisyonu kurulmasını arz ve teklif ederim. 09.06.2026

..... Sayılı Meclis Araştırma Önergelerinin İmza Çizelgesi

Adı Soyadı	Seçim Bölgesi	İmza
Hasan YILMAZ	AYRAN	
Gamze Aksoy İlgeri	YSA	
Devir Demir	Ankara	
İnan Akgün ALP	Kars	
Hasan Öztürkmen	Görsentep	
Semra Dinger	Ankara	
Engin ALTAY	İstanbul	
Ali ÖZTÜNG	K. Maras	
Cem AVERAZ	Tekirdağ	
Orhan SARIBAL	Bursa	
Mahir Pazar	İzmir	
E. İrfan T. KARASARACAN	İzmir	
Veddi Gündüz	Kırıkkale	
Bürcel Erol	Elazığ	
Aliestafa Adıyözel	Ordu	
Türker ATEŞ	Bolu	
Necmi Yıldırım Koca	Hatay	
Alihan Yantar	Dehiçde	
Baris BEKİRAS	Konya	